

[Thor Pedersen]

venstrefolk, konservative, socialdemokrater eller SF'ere, for det spørger vi ikke om. Ved ansættelser er det sagen uvedkommende, hvilken politisk observans folk nu engang har.

Også på et andet område bekræftede hr. Klaus Hækkerup mit indlæg. Jeg sagde, at alt for få forstår, hvad denne sag drejer sig om, nemlig det principielle i, at man har en statsadministration, som er bygget op uafhængigt af de ansattes politiske overbevisning, og det forstår hr. Klaus Hækkerup ikke; alt for få kan forstå det, og de få omfatter så også hr. Klaus Hækkerup.

Ministeren for kommunikation og turisme (Arne Melchior):

Jeg hører til dem, der er glad for, at formanden og præsidiet i de senere år har tilladt en stadig mere fri sprogbrug heroppefra, for dette parlament hører nok til de mere friserede i Europa, men det kan jo ikke hindre, at man alligevel lægger mærke til, når visse medlemmer bruger visse ord. Hr. Thor Pedersen brugte i sit første indlæg ordet plat om finansministeren. Jeg kunne råde hr. Thor Pedersen til at slå ordet op i ordbogen, for så tror jeg nok, at han ville fortryde, at han er sunket så dybt.

Jeg hører også til dem, der er helt opmærksom på, at når man er i opposition, kan man tillade sig visse ting, som man ikke kan, når man er i regering, men også her må der være visse grænser, og jeg kan slet ikke genkende den fornemme type, som jeg har kendt hr. Thor Pedersen som i de år, han selv sad på ministerbænken. Det skuffer mig dybt, at han så lynhurtigt er sunket så brat ned, og jeg er sikker på, at om føje tid vil hr. Thor Pedersen kunne forstå den betragtning.

Jeg vil også gerne fremdrage en lignende sag, som jeg selv havde med at gøre, da jeg sad ikke i en flertalsregering og ikke i en regering med socialdemokratisk statsminister, men i en mindretalsregering med konservativ statsminister og med mange ministre fra De Konservative og fra Venstre. Da tillod jeg mig som minister for offentlige arbejder at knytte en partifælle, nemlig hr. Bent Stubkjær, der i 2½ år havde været medlem af dette Ting, til Ministeriet for Offentlige Arbejder som konsulent på timelønsbasis. Det var offentligt kendt, nogle dagblade udnævnte vedkommende partifælle til min støttepædagog, men det tog både den

daværende regeringschef, Poul Schlüter, og jeg selv os ganske let. Det var altså offentligt kendt, og man behøvede ikke at efterspore partitilhørsforholdet, for han havde været medlem af dette Ting som CD'er, og han var altså både dygtig og partifælle. Sådan noget kan faktisk forekomme, formentlig også i partiet Venstre, og denne sag skaber en klar præcedens for, at det selvfølgelig skal kunne lade sig gøre.

Jeg er ikke indkaldt som hjælpetroppemand til finansministeren – han klarer sig selv – men da det særlig er Socialdemokratiet, der her er blevet angrebet, vil jeg gerne understrege, at alle regeringspartier er fuldstændig enige i de dispositioner, der her er truffet, og rent personligt må jeg gentage min dybe skuffelse over, at hr. Thor Pedersen ikke har mere konstruktive og saglige ting at foretage sig.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Thor Pedersen henviste i sit første indlæg til Dansk Folkeferie og Bolind, men det har ikke mere med Socialdemokratiet at gøre, end at der f.eks. er en række andelsselskaber, der har lavet sale and lease back-arrangementer, som de i dag er indklaget for Højesteret for. Det må så finde sin afgørelse dér. Ingen i den socialdemokratiske folketingsgruppe har haft noget med de sager at gøre; jeg ved ikke, om der er nogen i Venstres folketingsgruppe, der har haft det, men jeg synes bare, det er et fuldkommen urimeligt grundlag, hr. Thor Pedersen søger at føre denne diskussion på.

Lad mig så endelig nævne de ansættelser, som hr. Thor Pedersen påstår at vi ikke har forstået noget af i den socialdemokratiske folketingsgruppe. Det synes jeg vi har! Vi har nemlig lagt sagen åbent frem, vi har også sagt, at de pågældende skal fratræde samtidig med ministeren efter de almindelige overenskomstmæssige bestemmelser, og det er helt klart tilkendegivet. Intet er skjult, og der er ikke foretaget nogen ansættelser af partifæller efter et formelt opslag, her er for en gangs skyld rene linier. Når jeg siger for en gangs skyld, vil jeg tilføje, at der jo også har været hæderlige undtagelser; man har også under tidligere regeringer erkendt, at man har ansat partifæller. Her er det lagt helt klart frem, og vilkårene er præcist anført. Hvorfor reagerede hr. Thor Pedersen ikke på de ansættelser, der blev gennem-